

Sjógæti heldur fram við góðum sjómati

- ÆTLANIN ER AT SKILJA VIRKSEMIÐ SUNDUR, SOLEIÐIS AT VIT KUNNU HAVA ALT TAÐ HVÍTA Á VIRKINUM Á EIÐI, OG SÍÐAN VERÐUR LAKSURIN EFTIR Á VIRKINUM VIÐ NORÐSKÁLA, SIGUR HANS MARIUS Í BYRGI

Vilmund Jacobsen

Sjógæti við Norðskála hefur í fleiri ár selt nógvar ymiskar fiskavørur til føroyingar, og tað virksemini fer at halda fram sum higartil, hóast felagið nú fer undir eina størri verkætlan á Eiði, har tey hava fingið menningarkvotu av makreli og sild og í nógvi størri mun enn áður fara at leggja seg eftir at royka.

Tað sigur Hans Marius í Byrgi, stjóri í felagnum.

- Vit fara framvegis at hava virksemini í virkinum hjá Sjógæta við Norðskála, men nøkur av tingunum verða sjálvandi flutt til Eiðis, nú vit fáa heilt aðrar umstøður har.

Stjórinn sigur, at tað er stævið at hava eitt lítið virki og gera nógvar vørur, og tí fara tey, sum tíðin líður, at royna at gera virksemini hjá felagnum meira einfalt.

- Ætlanin er at skilja virksemini sundur, soleiðis at vit kunnu hava alt tað hvíta, sum hann rópar tað, á virkinum á Eiði, og síðan verður laksurin eftir á virkinum við Norðskála.

Eru takksom

Hans Marius í Byrgi sigur, at alt virksemini, sum

broyttu fiskavørur og fiskaúrdráttir um landið.

- Vit eru einaferð um mánaðin í Suðuroy og Vágum, og hvønn fríggjamorgun frá klokkan 10-14 eru vit í Vágbotni. Harafrat hava vit bilin við fisk & kips, sum koyrir kring landið í fastari rutu frá mánadegi til leygardag.

- Umframt fisk & kips, hefur bilurin eisini nakað av fiskavørur við, sigur Hans Marius í Byrgi.

Hann vísir á, at Sjógæti júst hefur fingið nýggjan bil, og eftir at hin gamli hefur verið á verkstað, fer nú gongd at koma á aftur regluligu koyringina hjá bilinum.

- Vit eru sera fegin um ta móttøku, sum okkara fiskavørur øll árin hava fingið á føroyska marknaðin, og vit eru eisini sera fegin um, at fólk kring landið taka væl ímóti, tá vit koma um landið at selja, sigur Hans Marius í Byrgi.

Vitjan á Sjógæta

Mikudagin var vinnublaðið, sum er í Sosialinum í dag, ein túr inni á gólvinum hjá Sjógæta við Norðskála.

Her vóru fólk í holt við ymiska framleiðslu og pakking.

Ein ung kvinna stóð og skar lyppur, og ein tilkomni maður stóð og skar smáa hýsu.

- Mær dámar væl at arbeiða her. Tað var eitt sindur serstakt í byrjanini at standa og skera lyppur, men nú gongur betri, segði unga kvinnan.

Tilkomni maðurin við smáu hýsini og hvassa knívinum skar fleiri vøkur og leskilig hýsufløk, meðan vit stóðu og prátadu.

- Eg vildi ynskt, at eg kundi arbeitt meira uttan at tað ávirkaði pensjónina – ikki minst, nú líkt er til, at tørnur er á arbeiðsmegi kring um landið, segði hann.

